

visning, og jeg nævnte endda dèr, at jeg havde faaet den Opfattelse af Udtalelser fra den højtærede Justitsminister, at ogsaa Deltagelse eller Opfordring til Strejker, altsaa en rent økonomisk Bevægelse, der i og for sig ikke sagde noget om vedkommendes politiske Opfattelse, havde været Aarsag til forskellige Udvisninger. Jeg har stadig den Opfattelse, jeg beder naturligvis undskylde, hvis det ikke er rigtigt, men ved flere Lejligheder har den højtærede Minister, ogsaa i Udvalget, nævnt Strejker paa en saadan Maade, at jeg ikke har følt mig sikker overfor den Begrundelse, der var til Udvisningen.

Den højtærede Justitsminister mente, at man ikke burde lægge Vægt paa disse forskellige Angreb i Pressen. Jeg har heller ikke lagt Vægt paa dem i den Forstand, at de har begrundet min Stilling til Lovforslaget, jeg har kun lagt Vægt paa dem i den Forstand, at jeg siger, at der fra forskellige Sider i Pressen er rejst saa megen Kritik i den sidste Tid, at man fra vor Side vil være betænkelig ved at udvide den ekstraordinære Lovgivning, naar man ikke har Sikkerhed for, at den ordinære bliver administreret paa en Maade, som man anser for fuldt ud forsvarlig. Men det, jeg har lagt Vægt paa i den Forbindelse, er ikke særlig Udtalelserne i Pressen, men det er Udtalelser fra Medlemmerne her i Salen og navnlig fra min ærede Partifælle, der repræsenterer Sønderjylland.

Ligesom den højtærede Justitsminister sagde, at han ikke kendte flere af de Tilfælde, der har været fremdragne i Pressen, saaledes maa ogsaa jeg sige, at jeg ikke kender det Tilfælde, der har været fremdraget dèr, og kan derfor slet ikke svare noget paa det. Jeg haaber, at det ikke i denne Sag drejer sig om en anden Person end den, der har været omtalt, og at Undersøgelsen har været adskillig grundigere end den Undersøgelse, vi hørte omtale i Gaar og i Forgaars, men jeg skal i øvrigt ikke sige noget til det. Jeg maa altsaa fastholde vort Ønske om, at Lovforslaget ikke gennemføres, og jeg havde oprindelig tænkt mig, at det vilde glæde denne Regering, der ellers paa alle andre Omraader vil opheve de ekstraordinære Foranstaltninger fra Krigsperioden.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem udtalte, at han af mine Ord havde faaet det Indtryk, at jeg ogsaa tog dem med, som har været med i Strejke. Jeg tror, det er uberettiget, at det ærede Medlem har faaet det Indtryk. En Strejke er en fuld-

stændig lovlig Foranstaltning, og en Justitsminister, som alene vilde udvise en Person, fordi vedkommende havde deltaget i en Strejke paa lovlig Maade, vilde selvfølgelig være ganske umulig. Naar det ærede Medlem siger, at jeg ogsaa i Udvalget er kommet med Udtalelser i den Retning, maa jeg sige, at for mig staaer det saaledes, at Ordet Strejke end ikke er blevet nævnt i Udvalget, jeg kan i alt Fald ikke huske, at det har været paa Tale i denne Forbindelse. Det er mit bestemte Indtryk; men i alt Fald tror jeg, at jeg har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt nu angaaende dette Forhold.

Naar det ærede Medlem endvidere siger, at jeg ikke har dokumenteret tilstrækkeligt til at vise, at denne Lovgivning er nødvendig, maa jeg sige, at det er jo altid en Skønsag, hvad der er tilstrækkelig Dokumentation. Jeg mener, at jeg har dokumenteret det, og jeg synes ogsaa, at den Omstændighed, at Socialdemokraternes Fører i et enkelt Tilfælde har bedt mig om Assistance i den Slags Sager, dog maa vise Nødvendigheden af Lovgivningen.

Det ærede Medlem sagde noget, som jeg ikke ganske forstod. Det forekom mig nemlig, at det ærede Medlem sagde, at jeg her i Tinget har sagt, at jeg ikke kendte alle de Angreb, der var blevet fremsat imod mig i Pressen. Jeg tror ikke at have udtalt dette, thi jeg har netop fulgt disse Angreb med stor Opmærksomhed, og jeg har fremdraget eet her i Tinget i Dag. Men jeg maa sige, at det er ikke første Gang, jeg er blevet overrasket over at se Fremstillinger i Aviser om Ting, som jeg kendte, og hvor Modsigelserne var meget, meget store. Jeg er endogsaa blevet interviewet angaaende Udvisningerne og har givet en rigtig Fremstilling til den vedkommende Referent, og vedkommende har Dagen efter gengivet det paa modsat Maade i Bladet.

Jeg mener altsaa stadig, at Lovgivning er nødvendig, og det forekommer mig mærkværdigt, at man har noget imod en Lovgivning, som kun gaar ud paa, at vi vil have Ro her i Landet. I den Henseende er der ikke sket noget, der har forandret den nuværende Regerings Standpunkt. Vi traadte til med det Princip, at vi vil have Ro og Orden her i Landet, det kæmper vi for, og vi maa selvfølgelig dèr gaa frem efter vor Overbevisning om, hvad der er nødvendigt. Jeg tror for mit eget Vedkommende, at jeg er gaaet frem med stor Hensynsfuldhed. Selvfølgelig er det ikke udelukket, at der ved en saadan Sag kan ske enkelte Fejltagelser, men jeg ved, at jeg har den bedste Villie til da ogsaa at ændre de Fejltagelser,